

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Hexaēmeron Hē Toi, Kosmourgia, Georgiou tou Pisidou
diakonou ...**

Georgius <Pisida>

Lutetiae, 1585

De vulturum partu, & Virgine Dei para

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70102](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70102)

PISIDÆ, MVNDI OPIIFICIVM.

Testacei scuti priuata tegmine.

Gallus gal-
linaceus.

Quis lucis alitem sonantem intra domum
Persuasit horas noctis vt subduceret :

Et præuideret Sole nondum orto iubar,
Somno sepultos opifices vt suscitet?

1090

de Phœnicie,
Plin. l. 20. c. 2.

Quis porrò Homeri è fictionibus Deus
Phœnicis abradit senectam vsti rogo,
Atque arido condens senem busto alitem
Viuas sepulchri reliquias mox exhibet?

Apostrophe
ad Græcos.

Graij inde Graijs cedite ergò fabulis,
Piè & reuiuifcentiam modò credite.

Prædictionum quis auibus dedit modos?

De auspiciis,
& prælagiis
auium.

Diuinat imbres tempore in sudo humidos
Cornicis os, viridis senecta cui diu est.

Et antequàm aura spiret, eius præscia est
Densum fulica dum curuat alarum sinum.

1100

Ibis. de qua
Herodot. l. 2.
Plinius l. 8. c.
27.

Quales at Ibis nigra doctores habet?

Quæ ipso Galeno in hoc videtur doctior,

Quòd clausus est quoties meatus infimus,

Incerta quo pacto referat hanc ianuam,

Oblongum in obliquum latus collum exerit,

Siphunculi in modum suum rostrum struens,

Salsumque fundens visceri succum intimo

Ita arida his fluxis onera trudit foras.

De vulturū
partu, & Vir-
gine Dei-
para.

D. Basil. Hom.
8. Hexæe. D.
Ambros. l. 5.
Hex. c. 20.

Quis semine edidit sine vlllo vultures,

Vbi feminae omnes, masculum nullum genus?

Hi Virginem nostram gerentem lampada

Præ se ferunt, quantum alitis natura quit.

1110

Oportuit

Τὴν ὄσρακάδῃ μὴ φορῦσαις ἀαπίδα.

Τίς τὸν μεγιστόφωνον ἔνδον ἔφείγης;

Ἐπεισεν ὄρνιν ὠρολογεῖν πλὴν θύφροβίλου.

Καὶ μὴ πρὸντα παρβλέπειν τὸν ἥλιον.

1190 Καὶ τοῖς ἐνύπνοις δξυπνίζῃν ἐργάτας;

Θεὸς δὲ ποῖος τῷ Ὀμήρου πλασμῆς;

Γῆρας ξέφ' Φοίνικος ἐκπυρομύθου;

* Λυτῶν δὲ τὸν ῥόντα τεφρώσας πύφα;

Ζῶντα παρβδμή τῷ τάρου τὰ λείψονα;

Ἐλληνικαῖς Ἕλληνες εἰζαντες λόχοις;

Γείαθητε λοιπὸν πλὴν ἀνάσασιν ἀέθῃ.

Τίς μαρτυκούς δίδωσι τοῖς πηνοῖς ὄσους;

Μαυτεύεται γὰρ ἕβουῖς ἐν ἀθρία;

Τῆς μακρογῆρου ἔκωρώνης τὸ σῶμα.

1100 Πρὸ τοῦ δὲ πνύσαι, τὰς πνοαῖς παρβδκνή;

Αἶθθα κελπύσασα τὸ πτωὸν κέφος;

Ἰοῖς δὲ ποῖων εὐπορῆ διδασκαλῶν;

Καὶ τῷ Γόληνδ δείκνυται σφωτέρα;

Τῆς γὰρ κείταθεν ἐμφραγείσης ἐξόδου;

Ἀμηχμοδοσα πῶς ἀυοίξῃ πλὴν ὄσων;

Τὸν μακρὸν * ἐκτείνασα λοξῶς αὐχένα;

Σίφωνα γρηρὸν τεκλονθῆ τὸ σῶμα;

Καὶ χυλὸν ὄγμης ἐμβδομοδοσα τοῖς ἔσθ;

Τὰ ξηρὰ ῥύσασῃς ἐξεφορτωσεν βάρη.

1110 Τίς ἀσπύρα τοῖς γῦπας δξάγῃ ῥάκω;

Φυλῆς πρὸ αὐτοῖς οὐχ ὑπούσης ἀρρένος;

Οἱ πλὴν κατ' ἡμαῖς πυρφοροδοσα πρὸντον;

Δεικνωότες αὐτῶν ὡς ἐφικτὸν ὄρνεα;

L

ΠΙΣΙΔΟΥ ΚΟΣΜΟΥΡΓΙΑ Π

Εδὴ γὰρ οἶμα τῷ ποσούτου θαύματος

Ἐχθρὸν ἀμυδρὰς ἐμφάσης καὶ πλὴν φύσιν,

Ὡς μήτε δόξῃ χαμοτομειῖσθαι τόκω,

Μήτε πρὸς ἄκρον ἰσορροπία τὰ τῷ ἴσθου,

Οὐ γὰρ μόνουσι ὡς ἐκείνη πρῆτοι,

Ὅταν τὸ τετρὸν εἰς διέξοδον δράμῃ,

Ρήξῃ τὰ κλάσθρα καὶ πρὸ ἑλθῇ τὰς θύρας.

Εἰ δ' αὖ γε ἔλκτουσιν ὀρήτων χῆν,

Ἐκχυμονοῦντα τῇ φορᾷ τῷ πνύματι,

Ραὶ οὐχὶ μᾶλλον ἢ τεκοῦσα πρῆτοι,

Τὸ πικρὸν ἐξῆ τ' ἰσθῆς τ' ἀσπέρου,

Ἐκ ζωοποιῶν πνύματος πληρομυθῆ;

Ποῖος δὲ φοῖβος μδρυκῶν τειπέρι

μῦς.

Τὸν μῦν διδάσκει τὸν τυφλὸν, τὸν παμφάγον,

Ἐν τοῖς λαβυρίθοις ὄντα τῶν ὀρυγμάτων,

Φεάτην πρὸς χερσὶ τ' φορᾷ τῶν πνύματων

Τὰς ἀνιπλόξους τῶν ὀπῶν διεξόδους,

Ἄλλας δὲ ποῖς δῦπσιωτέτοις, ἴπου

Τὸ χῶμα τ' ἰσθῆς τὰς πνοὰς ἀποκρύβοι.

Ποῖος ὁ Νηρεὺς τοῖς ἐχθροῖς ἐιστάλοις

ἐχθρος.

Προβλεπτικὰς δίδωσιν ἐν βυθῶν χέρας,

χ. τῆς ἀλός

Ὅπως φυγόντες * πρὸς ζῆν, τὰ τ' ζῆν,

χ. τὰ ζῆν

Εἰς πλὴν γαλήνῃ πρὸς οὐρασι τῶν λίθων,

πρὸς τῆς ζῆ-

Τίς πλὴν μδρῆταν πλὴν σοφίῃ, πλὴν ἐργάτι,

λῆς.

Γεωμέτρῃν ἔπεισε, καὶ τειωρόφοτος

Οἴκοις ἐγείρειν ἐξαγώνων κτισμάτων

Ποῖον δὲ τὰς σύεικας οὐκ ἐπ' ὀρήτας

Γραμμῆς διδιδύγουσθαι, ἀλλ' ἐκταροῖσθαι,

μδρῆματα.

ΠΙΟ

ΠΙΒ

ΠΙΔ

Μήπως

Oportuit sedenim istius miraculi
 Naturam imagines habere absconditas,
 Ut nec nouata appareat partu hoc, neque
 Arcana prorsus detegat partus facris.
 Nam virgines intactæ, vt illa, non manent,
 Foetusque maturo meandi tempore
 1120 Sua claustra confringit, forésque transilit.
 At si parere sic constat istos alites,
 1125 Vterumque ferre flamine Euri percitos.
 Cur non magis quæ Virgo partum pepererit,
 Faciet fidem nullo editæ prolis sacro,
 Vitalis auræ plena cum esset spiritu.
 Agedum tripes quis fatidicus Apollinis
 Murem edocet luminibus orbum, famelicum
 Cum latitat in labyrinthiis meatibus,
 1130 Occludere, antequam irruat ventis impetibus.
 Foraminum cubilis obliquas vias,
 1135 Aliasque construere serobes contrarias,
 Telluris agger flamina vt coerceat.
 Quis verò Echinis pelagicis Nereus dedit
 In fece præscias futuri pupulas,
 Vti antè turbinem procellæ agili fuga,
 Rapiant lapillos, pondere vt stent firmissime
 Quis mellis opifici liquentis optima
 Geometriam exercere suast, ac domos
 Tectis tribus, sexangulares condere
 1140 Et fistulas non lineis dirigere
 Rectis, at obliqua via, flexos ordine

de mysterio
conceptus &
ortus Christi.

De mure,
nitela, vel
potius Eri-
nacio,
ex Arist. l. 9.
hist. anim.

c. 6. Plusar.
de sol. anim.
D. Basil. hom.
9. Hex.

Echini.
Plin. l. 9. c. 31.
c. l. 19. c. ult.
D. Basil. hom.
7. hex. D.
Ambros. l. 5. c.
9. Hex.

Apes.
Plin. l. 11. c. 27.
D. Basil. epist.
8. hex. Amb.
l. 6. hex. c. 4.

